

Jan Kjaer

Den stora jakten

✦ Bok 2 av 3: Inga regler ✦

Hur
långt skulle
du gå för
att vinna?

Hegas

Den stora jakten

Inga regler

Bok 2 av 3

Text och illustration Jan Kjær

Översättning Leif Jacobsen

Hegas

Innehåll

Kapitel 1 Jägarboken	sid 11
Kapitel 2 Fällan	sid 25
Kapitel 3 Selina	sid 34
Kapitel 4 Ezra	sid 44
Kapitel 5 Synen	sid 53
Kapitel 6 Tävlingen	sid 61
Kapitel 7 Stölden	sid 73
Kapitel 8 Jakten	sid 79
Kapitel 9 Kannibalen	sid 86
Kapitel 10 Ezras val	sid 94

✦ Jägarboken ✦

Ezra torkade svetten ur pannan. Solen stekte från en molnfri himmel. Han drack en klunk vatten ur flaskan. Sedan fortsatte han nerför de heta klipporna till botten av den dal som kallades Dödens vagga.

Det var mitt på dagen. Ingen normal människa tog sig frivilligt ner i denna dal. De glödheta stenarna fick luften att darra av värme och det var omöjligt att hitta skugga någonstans. Men Ezra var säker på att han skulle finna vad han sökte i dalen. Jägarboken!

Den berömde människojägaren Arko Maldur hade skrivit ner allt han visste om jakt i denna bok. Många hade trott att Arko skulle ge boken till en värdig efterföljare innan han dog. Men istället valde gamle Arko att lägga sig ner och dö på en okänd plats. Och han tog alla sina kunskaper med sig i graven.

Ezra var säker på att han stod vid ingången till den graven nu.

Många hade försökt hitta Arkos grav, men spåren tog alltid slut. Efter några år hade folk slutat leta. Men Ezra hade hittat ett kryptiskt meddelande vid det senaste spåret. Han hade lyckats lösa koden. Därför visste han också var han skulle hitta nästa spår. Gamle Arko hade alltså gjort det till en skattjakt. Det verkade nästan som om han hade velat att man skulle hitta hans grav.

Till sist hade spåren och alla meddelanden fört Ezra till Dödens vagga. Nu behövde han bara hitta det sista tecknet som visade honom till själva graven. Arkos senaste meddelande hade antytt att Ezra borde leta i dalen när solen stod som högst på himlen. En fullkomligt galen idé. Den trånga dalen var ju en dödsfälla i en sådan värme.

– Han kanske bara ville döda alla som försökte följa efter honom, sa Ezra tyst för sig själv medan han kämpade sig fram på den ojämna marken.

Tänk om det bara är en fälla som en gammal glömsk jägare gjort?

Ett ljussken fick Ezra att stanna upp. Han tog ett steg tillbaka för att kunna se bättre. Mycket riktigt, där var ljuset

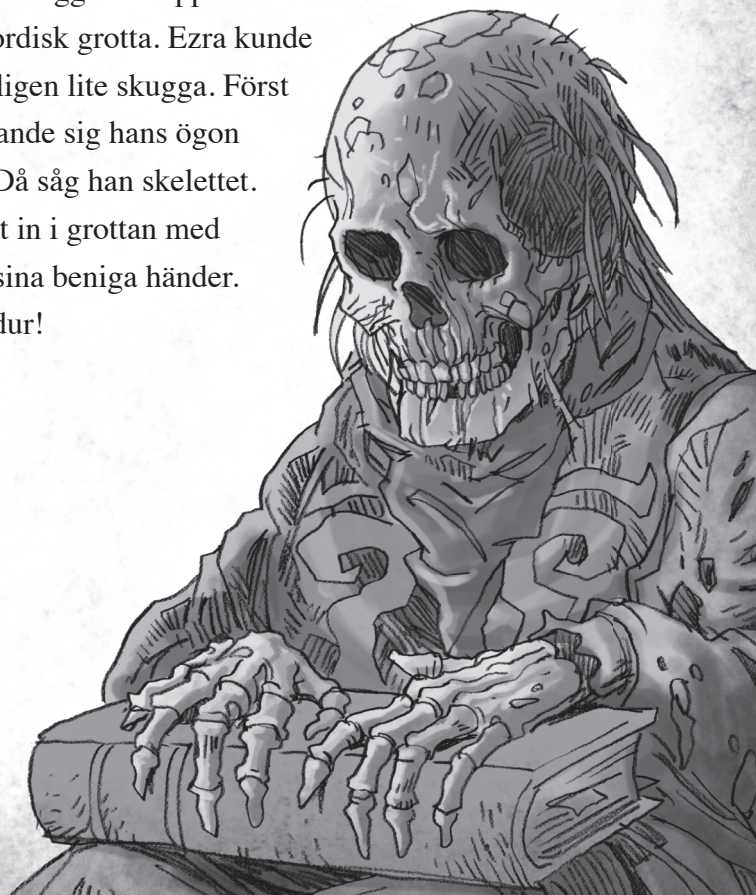
igen. En bit längre fram blänkte något intill en sten. Ju närmare Ezra kom, desto fler blänk såg han på stenarna. Fyra skimrande juveler satt inklämda där. De bildade en rak linje som Ezra genast började följa.

Han nådde den sista juvelen och upptäckte att det fanns en spricka mellan klipporna. Sprickan var delvis täckt av en stor, platt sten.

Ezra lindade snabbt in sina händer i tyg för att inte bränna sig på den mycket varma stenen. Sedan lyckades han med stor möda skjuta den åt sidan.

En trappa uthuggen i klippan ledde ner till en underjordisk grotta. Ezra kunde andas ut. Äntligen lite skugga. Först efter ett tag vände sig hans ögon vid mörkret. Då såg han skelettet. Det satt längst in i grottan med en stor bok i sina beniga händer.

Arko Maldur!

Ezra gick tvärs över grottan och ställde sig framför skelettet av den gamle jägaren. Han visste inte om han vågade ta boken. Men så såg han att det låg ett brev på boken. Han lirkade försiktigt loss brevet från skelettets fingrar.

Till den som finner detta brev!

Du har haft viljan, modet och förmågan att lösa gåtorna till mina spår. Därmed har du visat dig värdig att få överta mitt livsverk.

För en jägare kommer boken inte att avslöja mycket som han inte redan vet om att jaga den här världens djur och människor.

Men jag har också skrivit ner vad jag vet om de ohyggliga utomjordiska varelser som släppts lösa i vår värld. Om hur man manar fram dem, jagar dem och skickar hem dem igen.

Det kräver stor vilja och styrka att lära sig dessa saker. Men de egenskaperna har du tydligen redan, eftersom du står här med detta brev i din hand. Så med den börda som det innebär att ta till sig dessa kunskaper överlämnar jag boken till dig.

Med stor vördnad, från en jägare till en annan. Lev väl!
Arko Maldur

Ezra plockade försiktigt upp den stora boken. Äntligen var den hans. Självaste Arko Maldur hade gett honom den ur sina egna händer. Han stannade upp när han skulle stoppa boken i

rygsäcken. Vågade han, Ezra ArManju, lära sig dessa saker? Vågade han lova att bara använda bokens innehåll för att göra gott? Borde någon överhuvudtaget läsa denna bok? Kanske vore det bättre att förstöra den?

Plötsligt hördes en isande kall röst bakom honom.

Den stora jakten

Bok 2 av 3

Luka vill bli människojägare. Men han har ingen läromästare.

Då får han höra talas om den legendariske jägaren Ezra ArManju. Luka ger sig genast av i hopp om att kunna bli Ezras lärling. På vägen träffar han den vilda och knivkastande Selina. Också hon hoppas på att bli lärling hos Ezra ArManju.

Luka lämnar byn och ger sig iväg på ett spännande och farligt äventyr i vildmarken. Luka inser snabbt att han tävlar mot en skoningslös flicka. Hon skyr inga som helst medel för att uppnå sina mål.

Kan Luka besegra en motståndare som vägrar följa reglerna?
Och hur långt är han själv villig att gå för att vinna?

Art nr 430027

ISBN 978-91-7543-002-7

www.hegas.se